

Пішохідний перехід насправді не так давно позначається білими смугами. Його почали так розмічати лише на початку 1950-х. А що ви ще знаєте про пішохідні переходи?

Перша «зебра» з'явилася 31 жовтня 1951 року в англійському місті Слоу – саме тоді, згідно з більшістю джерел, пішохідний перехід через вулицю був офіційно оформлений білими смугами, нанесеними на полотно дороги.

До появи «зебри» переходи відзначалися металевими кружками, які були не дуже добре помітні водіям. Саме тому було вирішено знайти їм заміну. Було науково обгрунтовано, що поздовжні білі смуги підсвідомо змушують водія знижувати швидкість.

У 1930-х роках, задовго до появи на дорогах білих смуг, ПДР в Великобританії, як таких, ще не існувало. Щоб хоч якось

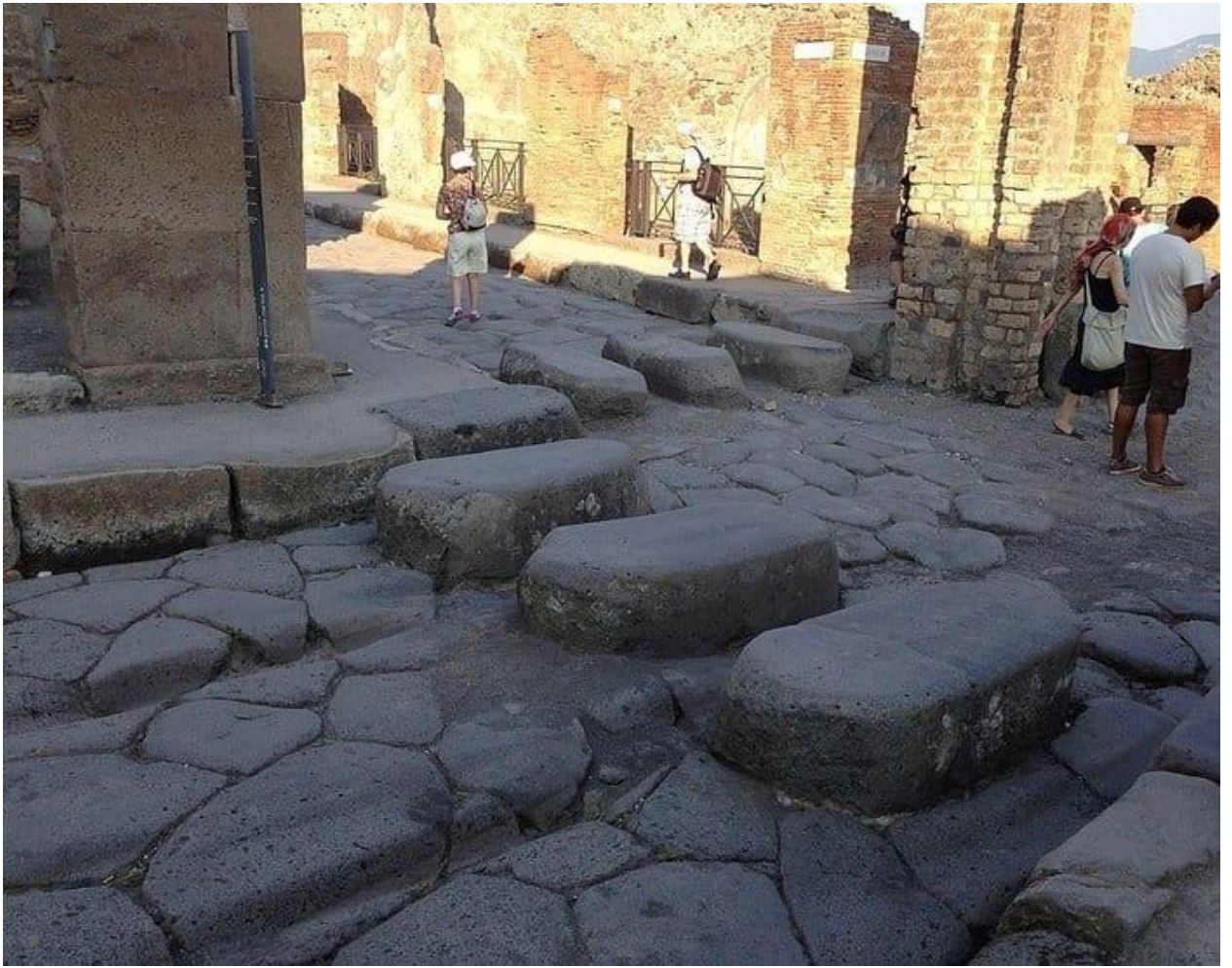
убезпечити пішоходів, міністр транспорту сер Хор-Беліша наказав ставити біля доріг помаранчеві маяки на смугастому стовпі, що позначають перехід. До сих пір «зебра» в Англії дублюється «маяками Беліша».

У Німеччині «зебра» з'явилася у вересні 1953 року, через пару років після британської.

В СРСР «зебру» ввели лише в середині 1960-х, поряд з іншими елементами дорожньої розмітки.

У Німеччині пішоходи мають право переходити проїжджу частину не тільки по «зебрі», але і взагалі в будь-якому місці дороги, якщо це дозволяє транспортна ситуація і немає спеціальних обмежень. Пріоритет пішохода – не тільки на «зебрі», але і на будь-якому перехресті, навіть позбавленому розмітки.

А ще в інтернеті гуляє історія, що у виникненні «зебри» винні давні римляни. Пішоходи переходили через завалені гноєм і відходами вулиці по спеціально покладеному великому пласкому камінню. Його підбирала так, щоб колеса колісниць (ширина колії яких у римлян теж була стандартизована) потрапляли точно між каменів. Це дозволяло і колісницям проїхати і пішоходам не забрудни

ти ноги. Нібито римська «зебра» на фото нижче.